

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 21.02.1974, sp. zn. 4 Tz 18/74, ECLI:CZ:NS:1974:4.TZ.18.1974.1

Číslo: 35/1974

Právní věta: I. Uplynutie jednoročnej lehoty podľa druhej vety § 331 ods. 1 Tr. por. ako podmienky pre opakovanie žiadosti o podmienené prepustenie sa týka len žiadosti odsúdeného a iba tých prípadov, v ktorých bola skôr jeho žiadosť zamietnutá. Nevzťahuje sa teda na prípady, v ktorých bol skôr zamietnutý návrh inej oprávnenej osoby alebo v ktorých súd rozhodol negatívne z úradnej povinnosti.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 21.02.1974

Spisová značka: 4 Tz 18/74

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Podmíněné propuštění

Předpisy: 141/1961 Sb. § 331 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1974 sb. rozh.

I. Uplynutie jednoročnej lehoty podľa druhej vety § 331 ods. 1 Tr. por. ako podmienky pre opakovanie žiadosti o podmienené prepustenie sa týka len žiadosti odsúdeného a iba tých prípadov, v ktorých bola skôr jeho žiadosť zamietnutá. Nevzťahuje sa teda na prípady, v ktorých bol skôr zamietnutý návrh inej oprávnenej osoby alebo v ktorých súd rozhodol negatívne z úradnej povinnosti.

II. Vyjadrenie mladistvého obvineného k žiadosti o podmienené prepustenie podanej inou oprávnenou osobou v rámci výsluchu podľa § 333 ods. 2 Tr. por. nemožno považovať za jeho žiadosť o podmienené prepustenie podľa § 331 ods. 1 Tr. por.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 21. 2. 1974 sp. zn. [4 Tz 18/74](#).)

Rozsudkom Okresného súdu v Senici zo 16. mája 1972 sp. zn. 4 Tz 28/72 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 1972 sp. zn. 7 To 280/72 bol mladistvý F. V., nar. 23. 8. 1956, právoplatne uznaný za vinného z dvojnásobného trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov v nápravno-výchovnom ústave pre

mladistvých.

Mladistvý nastúpil výkon trestu odňatia slobody 6. novembra 1972 a bola mu do neho započítaná väzba od 25. januára 1972 do 1. júna 1972.

Uznesením Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši z 13. apríla 1973 sp. zn. Pp 50/73 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 1973 bola žiadosť rodičov mladistvého o podmienenečné prepustenie zamietnutá.

Podľa § 331 ods. 1 Tr. por. o podmienenečnom prepustení z trestu odňatia slobody rozhoduje súd, v obvode ktorého sa trest odňatia slobody vykonáva (§ 333 ods. 1 Tr. por.) na návrh prokurátora alebo náčelníka nápravno-výchovného ústavu, v ktorom sa vykonáva trest, na žiadosť odsúdeného alebo i bez takej žiadosti, a to na verejnom zasadnutí. Ak bola žiadosť odsúdeného o podmienenečné prepustenie zamietnutá, môže ju odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietavého rozhodnutia, okrem prípadu, ak bola žiadosť zamietnutá len preto, že ešte neuplynula lehota stanovená v zákone pre podmienenečné prepustenie.

Za osobu oprávnenú podať žiadosť alebo návrh o podmienenečné prepustenie treba však okrem vyššie spomenutých osôb považovať aj zákonného zástupcu obvineného. Vyplýva to z § 34 Tr. por., podľa ktorého zákonný zástupca obvineného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, je okrem iného oprávnený obvineného zastupovať, robiť za neho návrhy, podávať za neho žiadosti a opravné prostriedky, a to v prospech obvineného aj proti jeho vôli. Takýmto zákonným zástupcom obvineného je nepochybne aj zákonný zástupca mladistvého so zreteľom na § 8 ods. 1 a 2 Obč. zák., podľa ktorého spôsobilosť na právne úkony nadobúda občan dosiahnutím plnoletosti alebo pred dovŕšením 18. roku veku uzavretím manželstva. Túto problematiku rieši smernica pléna Najvyššieho súdu z 18. decembra 1967 č. [Pls 9/67](#), ktorá uzatvára, že zákonný zástupca mladistvého má všetky oprávnenia uvedené v § 34 Tr. por., teda aj právo podať žiadosť o podmienenečné prepustenie mladistvého odsúdeného z trestu odňatia slobody podľa § 331 ods. 1 Tr. por., o ktorej súd musí vecne rozhodnúť a nemôže ju zamietnuť s odkazom na ustanovenie § 331 ods. 1 Tr. por. s odôvodnením, že v tomto ustanovení nie je uvedený zákonný zástupca ako oprávnená osoba na podanie žiadosti o podmienenečné prepustenie (porov. č. II/1968 Zb. rozh. tr.).

Rodičia mladistvého podali znova žiadosť o podmienenečné prepustenie 28. júla 1973 na Okresný súd v Liptovskom Mikuláši, ktorý uznesením z 24. augusta 1973 sp. zn. Pp 131/73 podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. mladistvého podmienenečne prepustil a podľa § 63 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobný čas na tri roky.

Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol sťažnosť okresného prokurátora ako neopodstatnenú uznesením zo 6. septembra 1973 sp. zn. 3 To 812/73.

Najvyšší súd SSR zamietol podľa § 268 ods. 1 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. septembra 1973 sp. zn. 3 To 812/73 v neprospech mladistvého F. V.

Z odôvodnenia:

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol mladistvý z trestu odňatia slobody podmienenečne prepustený, podal generálny prokurátor SSR v lehote určenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona a navrhol nápravu chybného rozhodnutia. Namietal, že v prvom konaní o podmienenečné prepustenie mladistvého z trestu odňatia slobody (sp. zn. Pp 50/73) súdy zamietli z meritórnych dôvodov žiadosť rodičov mladistvého, ako aj žiadosť samého mladistvého, ktorý sa pripojil k žiadosti svojich rodičov o podmienenečné prepustenie, v dôsledku čoho nemohol okresný súd vyhovieť druhej

žiadosti rodičov odsúdeného z 2. júla 1973, ku ktorej sa tak isto pripojil aj mladistvý F. V., pretože táto novšia žiadosť bola podaná pred uplynutím jednoročnej lehoty uvedenej v § 331 ods. 1 veta druhá Tr. por.

Najvyšší súd SSR na podklade tejto sťažnosti pre porušenie zákona preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. výroky napadnutých uznesení, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že zákon porušený nebol.

Uplynutie jednoročnej lehoty podľa druhej vety citovaného zákonného ustanovenia ako podmienky pre opakovanie žiadosti o podmiennečné prepustenie sa týka len žiadosti odsúdeného a iba tých prípadov, v ktorých bola predtým jeho žiadosť zamietnutá. Nevzťahuje sa teda na prípady, v ktorých bol zamietnutý návrh inej osoby alebo v ktorých súd rozhodol negatívne z úradnej povinnosti.

Z toho treba vyvodiť, že v prípade podania žiadosti alebo návrhu oprávnených osôb uvedených v § 331 ods. 1 a § 34 Tr. por. o podmiennečné prepustenie z trestu odňatia slobody, okrem prípadu podania takejto žiadosti odsúdeným, je súd povinný o nej vecne rozhodovať aj vtedy, keď neuplynula jednoročná lehota uvedená v § 331 ods. 1 druhá veta Tr. por. od zamietnutia predchádzajúcej obdobnej žiadosti.

V posudzovanom prípade preto nič neprekážalo rodičom mladistvého po zamietnutí ich prvej žiadosti o podmiennečné prepustenie ich syna F. V. Okresným súdom v Liptovskom Mikuláši vo veci sp. zn. Pp 50/73 podať po uplynutí 5 mesiacov novú žiadosť o podmiennečné prepustenie, o ktorej bol okresný súd povinný meritorne rozhodnúť podľa § 331 ods. 1 Tr. por.

V priebehu prvého konania o podmiennečné prepustenie (Pp 50/73) bol mladistvý odsúdený vypočutý o žiadosti svojich rodičov na verejnom zasadnutí

13. apríla 1973. Podľa obsahu zápisnice sa mladistvý odsúdený pripojil k žiadosti svojich rodičov, navrhol jej vyhovieť a uviedol, že po prepustení sa chce zamestnať, žiť poriadnym životom a trestnej činnosti sa už nedopustiť.

Toto vyjadrenie mladistvého odsúdeného nemožno však považovať za žiadosť o podmiennečné prepustenie podľa § 331 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 333 ods. 2 Tr. por. totiž odsúdený musí byť pred rozhodnutím o podmiennečnom prepustení vypočutý. Zaujatie kladného stanoviska takto vypočutého odsúdeného k žiadosti alebo návrhu inej oprávnenej osoby o jeho podmiennečné prepustenie nemožno považovať za žiadosť podľa § 331 ods. 1 Tr. por., teda za takú žiadosť, ktorú by odsúdený pre prípad jej zamietnutia súdom nemohol zopakovať v priebehu jedného roka. Opačné stanovisko by v takýchto prípadoch nútilo odsúdeného, aby k návrhom alebo žiadostiam iných oprávnených osôb o jeho podmiennečné prepustenie z trestu odňatia slobody zaujímal záporné stanovisko.

V ďalšom Najvyšší súd SSR odôvodnil, že rozhodnutia súdov o podmiennečnom prepustení mladistvého z trestu odňatia slobody je aj vecne správne.